

SEXUALITET

"Experterna har återinfört dubbelmoralen"

"De officiella samlevnadsexperterna företräder bara en liten klicks intressen. De har svikit sexualupplysningens ursprungliga värderingar och infört dubbelmoralen i ny tappning."

Det säger Hjärdis Levin, författare och historiker, som sedan 10 år forskar i Svenska sexualmoralens historia. En del av hennes undersökning presenteras i dagarna.

Otrohet gör livet rikare, har vi läst på löpsedlar.

Och nyligen sa RFSU:s ordförande i en intervju, att man borde skapa öppnare förhållanden och lära sig glädjas åt den andra partens förälskelser. Vad tycker du?

— Mycket av det där är kamouflage, ett sätt att göra sin egen grupps livsstil allmänt accepterad. Dessutom är ju det här med att göra livet rikare genom otrohet något motsägelsefullt. "Rikare" står ju för något positivt medan begreppet "otrohet" ändå handlar om ett svek.

— Men i RFSU:s samlevnadstidning Ottar, där skriver de ju om "den kvinnliga byrådirektörens hemliga sexdrömmar" och sådant, fast på ett kultiverat sätt. Inte så där plump som i Lektor. Och illustrationerna är kopparstick och etsningar och så...

— Det handlar om att konkurrera med den kommersiella sexbilden genom att lägga sig så nära den som möjligt. Samma sak gäller Hans Nestius bok om pornografi och hans krav på motbilder.

— Man ska ha klart för sig att det är ett ganska litet skikt i samhället som ägnar sig åt det här. Men det är folk som har ganska stort inflytande över massmedia och opinionsbildningen. Men egentligen är det ju bara fråga om detta lilla skikts strävanden att pådöva andra människor sin moraluppfattning. Det genomgående för sexliberaler, ända sedan 1800-talet, har varit att de aldrig har lyssnat på andras argument. Sedan kan man säga, som Hans Nestius säger i dag, att de inte visste att den sexuella friheten skulle leda till det vi har i dag, och två sina händer som en annan präst. Men på 60-talet, när porren släpptes fri, lyssnade de inte på kritikerna. Med slagordet "fördomar" har de i alla tider kastat sig som ulvar över alla som har haft andra ståndpunkter, i stället för att argumentera.

Räknar du dig som nymoralist?

— Det är ju det andra slagordet. Det märkliga är att den livsstil de slåss för inte bygger på någon moral. Ofta försvarar de sig med tesen att det inte ska finnas någon moral. Men att föreskriva det är ju också moralism. Det konstiga är att de har kunnat hålla på med detta så länge, utan att de har blivit avslöjade.

Har RFSU alltid företrätt sexualliberala ståndpunkter?

— Alltsammans började nog på 1880-talet med nymalthusianismen och barnbegränsningsfrågan, som min doktorsavhandling handlar om. Barnafödandet skulle begränsas med hjälp av preventivmedel i stället för genom uppskjutna äktenskap. Detta kolliderade med den

ANDERS JOHANSSON

— Många kvinnor som kom till kvinnorörelsen hade praktiserat sexliberalismen och bränt sig illa. När de skulle ligga med vem de ville trodde de att de själva var fria — efter hundra gånger upptäckte de att de blev utnyttjade, säger Hjärdis Levin, sexualmoralaforskare.

rådande moraluppfattningen. Samtidigt som man ville begränsa barnafödandet var man rädd för att preventivtekniken skulle leda till ökade utomäktenskapliga förbindelser och "osedlighet". Ur denna motsättning föddes "den nya moralen", rätten till sex utan att avla barn, synen på sex som något vackert, sex som ett uttryck för kärlek. Det var de idéerna som låg bakom bildandet av RFSU på 1930-talet. Men i "den nya moralen" har det hela tiden funnits andra strömningar, som har velat ha "fritt fram för allting", en sexualliberalism — ofta med kopplingar till kulturradikala kretsar. De fanns på 1880-talet, på 1930-talet hade Wilhelm Reich stort inflytande i sådana kretsar o. s. v.

Historisk ironi

— När dagens sexliberaler angriper "nymoralismen", så ligger det i detta en historisk ironi. Ty, vad de egentligen angriper är just "den nya moralen", d. v. s. de ståndpunkter som rörelsen ursprungligen handlade om och som många av dagens samlevnadsexperter har glömt. De har fört in dubbelmoralen i ny tappning. Det där "kamouflaget" vi talade om tidigare.

Men den sexuella friheten, är det inte bra det?

— Det beror på vad man menar. Det är ju bra i motsättning till tvång. Men det talas också om en abstrakt total frihet, som skapar stor förvirring. När jag träffar flickor, som säger att de vill ha ett fritt förhållande, där de kan komma och gå som de vill, brukar jag fråga: Jaha, kan du tänka dig att resa bort ensam? Hur länge? En vecka? Ett halvår? Två år? Gäller det den sexuella friheten brukar jag fråga: Hur ofta ska du ligga med andra för att vara fri? En gång i månaden? Varje kväll? Oftast kan de inte förklara vad de egentligen menar.

I år har det givits ut två skrifter som vill "förstå" mäns förhållande till pornografi: ett nummer av Ottar och en skrift från Socialstyrelsen om "herrtidningar som sexualupplysare". Ingen av dessa skrifter kopplar samman porren med prostitution, kriminalitet, kvinnoförnedring och sådant som man brukade tala om på 70-talet?

— Jag tror att det handlar om att kritiken har mattats av och då har många av

dem som flöt med i kritiken på 70-talet återtagit sina ursprungliga positioner. Det är nog ingen tillfällighet att Hans Nestius i sin bok om pornografi inte låter en enda kritiker eller representant för kvinnorörelsen komma till tals.

Är inte kvinnorörelsen, åtminstone dess feministiska del, för alla de här friheterna?

— Nej, sådant har kvinnorörelsen aldrig velat ha. Kvinnorna har nog tagit emot och tackat för den sexuella "friheten" de har fått av männen, utan att se på vad den innehåller. Delvis har det nog också varit så att sjuttioalets kvinnorörelse utgick från samma kulturradikala kretsar som vi har diskuterat nu. Liksom kvinnorörelsen sneglade på den manliga "vänstern" i politiska frågor så sökte den godkännande från det hållet även i sexualmoraliska frågor. Egentligen är det inte så märkvärdigt. De unga kämpande kvinnorna tillhörde samma uppåtsträvande samhällsskikt som sexualliberaler i alla tider har gjort. I mycket leddes "vänstern", kvinnorörelsen inkluderad, av en kulturaffia, en liten klick kulturarbetare, som ville förverkliga sig själva. När de hade haft kvinnorörelsen som plattform ett tag försvann de.

— Många kvinnor som kom till kvinnorörelsen hade praktiserat sexliberalismen och bränt sig väldigt illa. När de skulle praktisera tesen om att få ligga med vem de ville trodde de att det var de själva som bestämde; att de var fria. Men när de hade gjort det hundra gånger upptäckte de att de blev utnyttjade. En del blev väldigt besvikna på män och blev lesbiska. I Amerika har den "sexuella friheten" drabbat kvinnor ännu värre än här. Det medförde det goda, att den amerikanska kvinnorörelsen anknöt till 1800-talsfeminismen och insåg att den tidens kvinnor — och många män med för den delen, hade rätt när de förutsade vad den överdrivna sexliberalismen skulle leda till: ett konserverande av den hatade dubbelmoralen.

Numera är ju kvinnosakskvinnorna förtjusande små varelsor. Kvinnliga kolleger slår åter ett slag för det evigt kvinnliga. Yrkeskvinnor stolpar fram i högklackade skor och skriver på ett förtjusande förvirrat sätt om att de inte kan sköta en intervjubandspelare.

— Allt det där är nog ett sätt att få den vanliga kvinnan att identifiera sig med den som skriver. Men det är falskt, eftersom dessa kvinnor i själva verket jobbar stenhårt och målmedvetet på sin karriär.

Men män som mödosamt genomlevde 70-talet och av vilka en del kom till en viss insikt måste ju undra vad som står på?

Tendens att fnittra

— Ja, tyvärr har kvinnorörelsen i mångt och mycket övergått till det här fjämsat. Plötsligt anammas det som angreps på 70-talet. Kvinnor som inte spelar med blir betraktade som manliga, auktoritära och känslolösa. Det finns en tendens att fnittra och flamsa om allting, som jag har stött på i sammanhang där jag minst av allt hade väntat mig det. Det är ju ett sätt att inte ta sig själv på allvar, ett försök att hålla sig väl med alla och ha ett ben i varje läger. Tendensen kan bero på det ekonomiska läget.

Det här intresset för män som klarar sig i kvinnokläder, vad är det uttryck för?

— Det är ju inte någon allmän tendens, utan något som en mycket liten klick sysslar med och tycker är väldigt intressant. Det tycks uppstå vid vissa tidpunkter när det är kris i samhället: 1880-talet, 1930-talet, 1980-talet. Framför allt finns det paralleller mellan dagens situation och 1880-talet. Ett stort skikt, som fått det väldigt bra under de tidigare decennierna, kastas plötsligt in i en värld där allting rasar samman. När de inser att de aldrig kommer att bli lika framgångsrika och rika som de riktigt rika återstår bara en halvvärld av snabba klipp, pessimism, bristande tro på framtiden, att leva ut så mycket som möjligt, att ta för sig av det som finns. Självmod ligger nära till hands. På 1880-talet propagerades för rätten till självmord och olika smärtfria metoder diskuterades. Många studenter tog livet av sig.

— Under samma period skapades psykoanalysen, som ju är en lära om människans drifter, som framställer henne som ett amoraliskt väsen. I dag finns mycket av det här, inklusive ett stort intresse för olika terapier och frälsningsläror. Allt detta har en dekadent botten med vacklande könsidentitet som allmänt sjukdomssymptom.

ANDERS JOHANSSON

RÄTT "Wallenberg ett redskap för avspö

Här i Amerika är Wallenberg som spontana reagerar om honom är till?"

Det intrycket delar Kaplan och Rachel respektive president i kanska Wallenberg-veckan gick fallet Wallenberg vidare en ny fas genom test mot Sovjet av Wallenberg mot Guy von Dardel. Det kommitténs arbete på sedan den bildades 19

— Vi fick snabbt USA, säger Lena Björk på en aktionsgrupp i Lantos i Kalifornien, Wallenberg undan Tillsammans med som kom till USA och kända senatorerna i kommittén som fick i pressen. 1981 utnämns Wallenberg till hedersmedborgare i raden efter generalston Churchill.

— Jämsides med forskning och sam Amnesty vill vi göra fall känt för en så långt möjligt. Skolor, universitet, synagogor har tagit reser också ut i Amerika informerar. Vi har information i några av utgåningarna här i landet Voice of America som Det har gett många tittare något oprövat.

39 milj. i skad

— De amerikanska emotionellt ansvar för och det är självklart

Prenumerera

Du sparar upp till 40% på att prenumerera mot att köpa

- 5 nummer för 29:– XBDA (Ordinarie lösnummerpris)
 Halvår för 186:– XBDE
 Helår för 355:– XBDD

NAMN _____

C/O _____

UTDELNINGSDRESS _____

POSTNR _____ POSTANSTALT _____

TEL. _____